

ÚSPĚŠNÁ KOMUNIKACE VE TŘÍDĚ

Na jaře roku 2015 jsem byla informována vedením školy, že od září 2015 budu vyučovat v prvním ročníku, do kterého nastoupí dva žáci se sluchovým postižením. Jeden žák se sluchadly a jeden žák s kochleárním implantátem. S dětmi se sluchovým postižením jsem neměla žádné zkušenosti. Již v dubnu po zápisu, **jsem se kontaktovala s rodinami** a začala s nimi spolupracovat. U žáka s kochleárním implantátem **jsem spolupracovala i se speciální pedagožkou**, která s chlapcem pracovala. Začala jsem sbírat informace a s chlapcem jsem navázala kontakt. Začal chodit do školy, aby se již před nástupem seznámil s prostředím a navštěvoval v doprovodu maminky školní kroužky i školní výuku (nahlédnutí do vyučování). Do školy se velmi těšil. V průběhu prázdnin však došlo k nečekanému problému. Kochleární implantát přestal fungovat a chlapec v září nastupoval do 1. ročníku jako neslyšící. Velkou výhodou bylo, že uměl číst velká písmena a byl zvyklý pravidelně pracovat na nápravách a při logopedické přípravě. Termín operace byl koncem října. Vymyslela jsem tedy **system karet se základními pokyny a vytvořila malou kartotéku**, kterou jsem měla k dispozici já i má asistentka, která mi byla přidělena. Asistentka měla dále k dispozici množství připravených kartiček pro zapisování dalších pokynů. Od prvního dne byli spolužáci vedeni ke spolupráci a vše bylo velmi názorné. Byly zařazovány **obrázky (vizualizace), dramatizace, spolupráce** mezi dětmi a pro všechny byla tato situace přínosem.

Nejvíce jsme pracovali v kruhu na koberci. Lavice jsme měli též uspořádané **po obvodu třídy**, abychom na sebe všichni dobře viděli. Velkou výhodou však byl také malý počet žáků ve třídě (15). Díky paní asistence jsme zvládali i výuku v domácím prostředí, kdy žák po operaci dlouho chyběl. Pravidelně docházela a pomáhala s plněním školních povinností a s rozšiřováním slovní zásoby. Nejvíce jsem musela pracovat na sobě, naučit se předvídat, neotáčet se k dětem zády, mluvit pomalu a srozumitelně, omezit pohyb po třídě. V průběhu druhé třídy jsem se zapojila do projektu Lázněkem k porozumění a to byl největší zdroj informací a praktických rad pro práci s dětmi se sluchovým postižením. Písemné **pokyny a různé přehledy a myšlenkové mapy** pro žáky používám dodnes a jsou neodmyslitelnou součástí mého vyučování. V průběhu 4 let se žákem se sluchovým postižením jsem vyzkoušela mnoho různých způsobů, jak uspořádat třídu a lavice v ní. Všichni žáci vždy rádi přivítali změnu. Nejčastěji však stále pracuji v kruhu na koberci, ve skupinách nebo dvojicích různě na podlaze.

Milena Vovsová, ZŠ Nelahozeves

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY